

Báť sa či nebáť sa zubára? To je otázka.

Jaromír Jágr svojho času povedal, že najviac peňazí dáva na svoje zuby. Ak poznáte niekoho, kto je úspešný či už v biznise, politike, umení alebo v šoubiznise, je viac než pravdepodobné, že bude mať aj dokonalý chrup. Dnes je jednoducho povinnosť mať zuby v poriadku. Nie každý sa narodí ako Tom Cruise, ale dnes už každý môže mať úsmev Toma Cruisa. Aj keď mimochodom, úsmev Toma Cruisa mal od dokonalosti naozaj ďaleko. S hviezdou slovenskej implantológie, MUDr. Tomášom Siebertom, PhD. (1976), aj o hollywoodskom úsmeve.

Pán doktor, môže mať dnes úspešný človek zlý chrup? V dobe, kde je klade-ný veľký dôraz na dokonalý výzor?

Úspešný človek môže nosiť aj biele ponožky k obleku a mať bordové sako. Žijeme v slobodnej krajine. Ak sa však pozriete okolo seba, tak, ak niečo skutočne diferencuje ľudí, tak je to starostlivosť o chrup. A tú starostlivosť je vidieť aj na prvý, aj na druhý pohľad.

Dá sa narodiť s dokonalým chrupom?

Samozrejme, že sa dá narodiť s dokonalým chrupom, tak ako sa dá narodiť s IQ Alberta Einsteina. Ale štatistika nám zubárom praje a drvivá väčšina ľudí niekedy za život musí vyhľadať zubára.

Je dôvod báť sa zubára? Predsa len pre mnohých ľudí predstavuje návšteva zubára istú traumu.

Nie je najmenší dôvod báť sa zubára. Pacient dnes môže a musí dostať špičkovú starostlivosť. Od vysokoúčinnnej anestézy, cez najmodernejšie röntgenové prístroje, až napríklad po implantáciu umelej kosti. Toto všetko dnes dokážeme, v mojej ambulancii robíme s tým istým materiálom a tými istými postupmi ako napr. v Zürichu alebo v L.A., keď sme pri hollywoodskych hviezdach.

Vašou doménou je implantológia. Prečo práve implantácia zubov?

Mal som to obrovské šťastie, že som mal možnosť učiť sa od majstrov odboru, ale v zahraničí. A úprimne, to stále považujem za civilizačný šok. Počas operačného kurzu v Nemecku, už po polhodinovej debате s profesorom, ktorý kurz viedol, som pochopil, že to je cesta, ktorou chcem ísť. Vždy som túžil poskytnúť aj na Slovensku špičkový stomatologický komplexný servis. Nemecko mi dalo príležitosť a veľmi jasný cieľ, kam sa chcem dostať. Od prvého momentu som vedel, že táto cesta bude dlhá, miestami nepohodlná a aj veľmi finančne náročná.

Čo myslíte finančnou náročnosťou? Sú materiály, s ktorými pracujete tak extrémne drahé, alebo sú to investície do vybavenia vašej ambulancie či vzdelávania?

Vybavenie aj materiály sú samozrejme drahé, ale chcem hovoriť o niečom inom. Sú to jednoducho kurzy, ktoré musíte absolvovať, pokiaľ sa chcete posúvať vpred. Tie kurzy stoja niekoľko desiatok

tisíc dolárov, resp. eur a to je len cena kurzu. Tiež prichádzate o čas, na ktorý opustíte svoju prax, a potom ešte maličkosti ako sú letenky, ubytovanie, strava atď. Čo mi je nesmierne ľúto a v dlhodobom horizonte sa nám to nevyhnutne vypomstí, že na týchto kurzoch stretávam len pár kolegov zo Slovenska. Tie nožnice medzi civilizovaným svetom a nami sa pomaly, ale isto otvárajú. A ak

niekde máme naozaj rezervy, tak je to v našom mentálnom nastavení.

Znamená to, že slovenskí zubári na sebe nechcú pracovať?

Niežeby na sebe nechceli pracovať, ale naše slovenské školstvo ich presvedčilo, že sa už všetko dôležité naučili na fakulte. Čo je samozrejme fajn,

naozaj sa tam naučili všetičo, ale moderná stomatológia je jeden z najdynamickejších odborov vôbec. To čo dnes dokážeme, sme si pre dvadsiatimi rokmi ani nevedeli predstaviť.

Pán doktor, pri všetkej úcte, nie jej to kritika do vlastných radov? Vy predsa tiež učíte na lekárskej fakulte.

Áno, to je pravda. (smiech) Učím na Jesseniovej lekárskej fakulte Univerzity Komenského v Martine, odbor parodontológia a vedenie praxe zubného lekára. Situácia na stomatologických odboroch lekárske fakúlt nebola rozhodne jednoduchá. Získať odborníka s požadovanými kritériami a pracovať na fakulte na plný úväzok je takmer nemožné. Dôvod je prozaický, pretože každý dobrý stomatológ má okrem iného aj vlastnú ordináciu. Vtedy prišla dlhodobo najlepšia lekárska fakulta, Jesseniova LF UK v Martine, so senzačnou ideou. Chceli učiť zubných lekárov, ale na úplne inej kvalitatívnej úrovni. Zobrali menej študentov a sústredili sa na získanie odborníkov z praxe, medzi nimi oslovili aj mňa.

Byť úspešným zubárom je jedna vec, ale predstúpiť pred študentov je niečo úplne iné. Nemali ste z toho strach?

Boli tu isté obavy, ale ja som mal fantastickú prípravu. Jesseniova LF UK v Martine ma oslovila

v roku 2012 a to som mal za sebou už vyše 100 prednášok po celom svete. Napísal som zhruba 65 odborných článkov a som tiež spoluautorom niekoľkých učebníc a to prirodzene veľmi pomohlo.

A aký ste pedagóg? Prísny?

Neviem či prísny, to by ste sa museli spýtať študentov, ale robím všetko pre to, aby som nebol „typický slovenský“ pedagóg. Moji študenti majú obrovský talent a vôľu na seba pracovať. Vážia si, že im odovzdávam vedomosti, ktoré by za iných okolností získali za nemalú sumu. Ja si bytostne uvedomujem, že o pár rokov to budú moji kolegovia, preto je pre mňa kľúčové ukázať im čo najviac a za každých okolností byť ku nim slušný.

Ale ste si vedomý toho, že si vychovávate vlastnú konkurenciu?

To je mi úplne jasné. (úsmev) Ja im dokonca veľmi závidím, že majú oproti našej generácii úplne iné možnosti. Na jeseň 2016 vyšla v U.S.A. monografia s mojou kapitolou o zubnom ošetrení u pacientov s osteoporózou a tieto informácie mali moji študenti ako prví, pre mňa nepredstaviteľná vec. Ak chcete môžete totiž dnes robiť prvotriednu „zubarinu“ aj na Slovensku. S dôrazom na sloveso „chcieť“.

Obráťme trochu list. Čím žijete, keď nie ste v ambulancii?

Snažím sa svoj voľný čas venovať rodine. Mám dvoch synov (2 a 12 rokov) a čas, ktorý trávim s nimi a s mojou manželkou, je pre mňa veľmi vzácný.